ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 30ής Νοεμβρίου 2004 *

Στην υπόθεση C-16/03,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Hovrätten över Skåne och Blekinge (Σουηδία), με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 15 Ιανουαρίου 2003, στη διαδικασία

Peak Holding AB

κατά

Axolin-Elinor AB, πρώην Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και R. Silva de Lapuerta, προέδρους τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-P. Puissochet, R. Schintgen και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 24ης Μαρτίου 2004,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Peak Holding AB, εκπροσωπούμενη από τον G. Gozzo, advokat,

— η Axolin-Elinor AB, εκπροσωπούμενη από τον K. Azelius, advokat, και τον M. Palm, jur. kand.,

— η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Wistrand και τον A. Kruse,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους N. B. Rasmussen και K. Simonsson,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 27ης Μαΐου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3, στο εξής: οδηγία).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Peak Holding AB (στο εξής: Peak Holding) και της Axolin-Elinor AB (στο εξής: Axolin-Elinor), η οποία κατά τον χρόνο γενέσεως της εν λόγω διαφοράς έφερε την επωνυμία Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB (στο εξής: Factory Outlet), ως προς τον τρόπο εμπορίας από τη Factory Outlet μιας παρτίδας ενδυμάτων με το σήμα Peak Performance, δικαιούχος του οποίου είναι η Peak Holding.

Το νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 5 της οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαιώματα που παρέχει το σήμα», έχει ως εξής:

«1. Το καταχωρισμένο σήμα παρέχει στον δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ο δικαιούχος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεσή του:

α) σημείο πανομοιότυπο με το σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες πανομοιότυπες με εκείνες για τις οποίες το σήμα έχει καταχωριστεί·

[...]

3. Μπορεί, ιδίως, να απαγορεύεται, εάν πληρούνται οι όροι [της παραγράφου 1]:

[...]

β) η προσφορά των προϊόντων ή η εμπορία ή η κατοχή τους προς εμπορία ή η προσφορά ή παροχή υπηρεσιών υπό το σημείο·

γ) η εισαγωγή ή η εξαγωγή των προϊόντων υπό το σημείο·

[...]»

4 Το άρθρο 7 της οδηγίας, στην αρχική του μορφή με τίτλο «Όρια του δικαιώματος που παρέχει το σήμα», είχε ως εξής:

«1. Το δικαίωμα που παρέχει το σήμα δεν επιτρέπει στον δικαιούχο να απαγορεύει τη χρήση του σήματος για προϊόντα που έχουν διατεθεί υπό το σήμα αυτό στο εμπόριο μέσα στην Κοινότητα από τον ίδιο τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του.

[...]»

5 Σύμφωνα με το άρθρο 65, παράγραφος 2, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: ΕΟΧ), σε συνδυασμό με το παράρτημα XVII, σημείο 4, της συμφωνίας αυτής, το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, ως είχε αρχικώς, τροποποιήθηκε για τους σκοπούς της εν λόγω συμφωνίας, οπότε η φράση «μέσα στην Κοινότητα» αντικαταστάθηκε από τις λέξεις «στην αγορά ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

6 Η Peak Holding, εταιρία του δανικού ομίλου IC-Companys, είναι δικαιούχος, μεταξύ άλλων, του σήματος Peak Performance. Το δικαίωμα χρήσεως του σήματος αυτού εκχωρήθηκε στη συνδεόμενη με τον εν λόγω όμιλο εταιρία Peak Performance Production AB (στο εξής: Peak Performance Production). Η εταιρία αυτή παράγει και πωλεί ενδύματα και εξαρτήματα ενδύσεως υπό το σήμα αυτό στη Σουηδία και σε άλλες χώρες.

7 Κατά τον χρόνο γενέσεως της διαφοράς της κύριας δίκης, η εταιρία σουηδικού δικαίου Factory Outlet πωλούσε απευθείας μέσω καταστημάτων στη Σουηδία ενδύματα και άλλα προϊόντα, μεγάλο τμήμα των οποίων έφεραν σήμα και προέρχονταν από παράλληλες εισαγωγές, επανεισαγωγές ή άλλους διαύλους πέραν των συνήθων διαύλων διανομής του δικαιούχου του οικείου σήματος.

8 Κατά το τέλος του 2000, η Factory Outlet διέθεσε στην αγορά μια παρτίδα περίπου 25 000 ενδυμάτων που έφεραν το σήμα Peak Performance, κατόπιν δημοσιεύσεως στον Τύπο αγγελιών περί της πωλήσεως των προϊόντων αυτών σε μισή τιμή.

9 Τα εν λόγω προϊόντα αποτελούσαν τμήμα των συλλογών ενδυμάτων που η Peak Performance Production παρουσίασε στο κοινό κατά τα έτη 1996 έως 1998. Είχαν παραχθεί εκτός ΕΟΧ για λογαριασμό της εταιρίας αυτής. Είχαν εισαχθεί στον ΕΟΧ με σκοπό την πώληση.

10 Κατά τη Factory Outlet, τα ενδύματα που διατέθηκαν προς πώληση μεταξύ 1996 και 1998 δόθηκαν προς πώληση σε καταστήματα τα οποία ανήκουν σε ανεξάρτητους μεταπωλητές, ενώ η Peak Holding ισχυρίζεται ότι είχαν δοθεί προς πώληση στα καταστήματα που ανήκουν στην Peak Performance Production.

11 Τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο 1999, όλα τα ενδύματα της επίμαχης παρτίδας διετίθεντο προς πώληση στους τελικούς καταναλωτές στην Κοπεγχάγη (Δανία), στο κατάστημα Base Camp που είχε διαθέσει η εταιρία Carli Gry Denmark A/S, η οποία ανήκει στον ίδιο όμιλο με την Peak Performance Production. Η παρτίδα αποτελούνταν, συνεπώς, από εμπορεύματα που εξακολουθούσαν να μην έχουν πωληθεί μετά τη χρονική περίοδο των εκπτώσεων.

12 Η Peak Performance Production πώλησε την παρτίδα αυτή στη γαλλική επιχείρηση COPAD International (στο εξής: COPAD). Κατά την Peak Holding, η σχετική σύμβαση προέβλεπε ότι η παρτίδα των εμπορευμάτων δεν μπορούσε να πωληθεί περαιτέρω σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες πέραν της Ρωσίας και της Σλοβενίας, με εξαίρεση το 5 % της συνολικής ποσότητας το οποίο μπορούσε να πωληθεί στη Γαλλία. Η Factory Outlet αμφισβήτησε την ύπαρξη τέτοιου περιορισμού και ισχυρίσθηκε ότι, εν πάση περιπτώσει, όταν απέκτησε την παρτίδα των εμπορευμάτων δεν είχε γνώση του περιορισμού αυτού.

13 Η Factory Outlet δήλωσε ότι απέκτησε την παρτίδα των εμπορευμάτων από την εταιρία σουηδικού δικαίου Truefit Sweden AB.

14 Δεν αμφισβητείται ότι η παρτίδα των εμπορευμάτων παρέμεινε εντός του ΕΟΧ από τη στιγμή που εξήλθε των αποθηκών της Peak Performance Production στη Δανία έως την παράδοσή του στη Factory Outlet στη Σουηδία.

15 Η Peak Holding, υποστηρίζοντας ότι ο τρόπος που επέλεξε η Factory Outlet για τη διάθεση της επίμαχης παρτίδας στο εμπόριο, ιδίως δε οι διαφημιστικές αγγελίες, συνιστούσε προσβολή του δικαιώματός της επί του σήματος, άσκησε στις 9 Οκτωβρίου 2000 αγωγή ενώπιον του Lunds tingsrätt (Σουηδία). Η Peak Holding ζήτησε από το δικαστήριο να υποχρεώσει τη Factory Outlet στην καταβολή αποζημιώσεως, να της απαγορεύσει να διαθέτει στο εμπόριο και να πωλεί ενδύματα και άλλα εμπορεύματα από την επίμαχη παρτίδα, καθώς και να διατάξει την καταστροφή των εμπορευμάτων αυτών.

16 Η Factory Outlet ζήτησε την απόρριψη των αξιώσεων της ενάγουσας. Υποστήριξε ότι τα επίμαχα προϊόντα διατέθηκαν στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από την Peak Holding, η οποία, ως εκ τούτου, δεν είχε δικαίωμα να απαγορεύσει τη χρήση του σήματος κατά την πώληση των εμπορευμάτων.

17 Η Factory Outlet ισχυρίσθηκε, πρώτον, ότι υπήρξε διάθεση των προϊόντων στο εμπόριο λόγω της εισαγωγής τους από την Peak Performance Production στην εσωτερική αγορά και του εκτελωνισμού με σκοπό την πώλησή τους εντός της Κοινότητας. Υποστήριξε, δεύτερον, ότι τα προϊόντα διατέθηκαν στο εμπόριο λόγω του ότι προσφέρθηκαν προς πώληση από ανεξάρτητους μεταπωλητές. Η Factory Outlet υποστήριξε, τρίτον, ότι τα προϊόντα διατέθηκαν στο εμπόριο λόγω του ότι διατέθηκαν από την Peak Performance Production στα καταστήματά της, καθώς και στο κατάστημα Base Camp, οπότε, υπό τις περιστάσεις αυτές, προσφέρθηκαν προς πώληση στους καταναλωτές. Η Factory Outlet υποστήριξε, τέταρτον, ότι, εν πάση περιπτώσει, υπήρξε διάθεση των προϊόντων στο εμπόριο λόγω της πωλήσεώς τους στην COPAD, ανεξαρτήτως του αν επωλήθησαν με ή χωρίς περιορισμό μεταπωλήσεως εντός της εσωτερικής αγοράς.

18 Η Peak Holding αρνήθηκε ότι τα προϊόντα διατέθηκαν στο εμπόριο από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του. Κατά την Peak Holding, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το δικαίωμα επί του σήματος αναλώθηκε λόγω του ότι τα εμπορεύματα προσφέρθηκαν προς πώληση στο κατάστημα Base Camp, η ανάλωση

αυτή έπαυσε να υφίσταται και το δικαίωμα επί του σήματος αναβίωσε με την επιστροφή των εμπορευμάτων στις αποθήκες.

19 Το tingsrätt απέρριψε την αγωγή, εκτιμώντας ότι τα εμπορεύματα είχαν πράγματι διατεθεί στο εμπόριο λόγω του ότι προσφέρθηκαν προς πώληση στους καταναλωτές στο κατάστημα Base Camp και ότι, κατόπιν αυτού, το δικαίωμα επί του σήματος δεν μπορούσε να αναβιώσει.

20 Η Peak Holding άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως του tingsrätt ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

21 Το Hovrätten över Skåne och Blekinge, εκτιμώντας ότι για την επίλυση της διαφοράς μεταξύ Peak Holding και Axolin-Elinor είναι αναγκαία η ερμηνεία της εκφράσεως «που έχουν διατεθεί στο εμπόριο» του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει ένα προϊόν να θεωρηθεί ότι έχει διατεθεί στο εμπόριο λόγω του ότι ο δικαιούχος του σήματος

α) εισήγαγε, καταβάλλοντας τους τελωνειακούς δασμούς, το προϊόν αυτό στην κοινή αγορά με σκοπό να το πωλήσει εκεί;

β) προσέφερε το προϊόν αυτό προς πώληση στα καταστήματά του ή σε καταστήματα ανήκουσας στον ίδιο όμιλο εταιρίας, εντός της κοινής αγοράς, χωρίς να έχει μεταβιβαστεί η κυριότητα των προϊόντων;

2) Μπορεί ένας δικαιούχος σήματος, αν ένα προϊόν διατέθηκε στο εμπόριο με βάση κάποιον από τους εναλλακτικούς προαναφερθέντες τρόπους και επήλθε, κατά συνέπεια, ανάλωση του δικαιώματος επί του σήματος χωρίς να έχει μεταβιβαστεί η κυριότητα του προϊόντος, να άρει την ανάλωση μέσω της επιστροφής του προϊόντος στην αποθήκη;

3) Πρέπει ένα προϊόν να θεωρηθεί ότι έχει διατεθεί στο εμπόριο λόγω του ότι ο δικαιούχος του σήματος μεταβίβασε την κυριότητα του προϊόντος αυτού σε άλλη εταιρία στην εσωτερική αγορά, αν ο δικαιούχος του σήματος, κατά τη μεταβίβαση της κυριότητας, διατύπωσε επιφύλαξη προς τον αγοραστή ότι αυτός δεν μπορεί να μεταπωλήσει το προϊόν εντός της κοινής αγοράς;

4) Επηρεάζεται η απάντηση που πρέπει να δοθεί στο τρίτο ερώτημα από το ότι ο δικαιούχος του σήματος, κατά τη μεταβίβαση της κυριότητας της παρτίδας προϊόντων στην οποία περιλαμβάνεται το προϊόν, παρέσχε στον αγοραστή άδεια να μεταπωλήσει ένα μικρό τμήμα των προϊόντων εντός της κοινής αγοράς, χωρίς να καθορίσει ποια συγκεκριμένα προϊόντα αφορούσε η άδεια αυτή;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

22 Υπό το πρίσμα των περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν, με το πρώτο του ερώτημα, αν το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προϊόντα φέροντα σήμα θεωρούνται ότι έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ όταν ο δικαιούχος του σήματος τα έχει εισαγάγει στον ΕΟΧ με σκοπό την εκεί πώλησή τους ή όταν τα έχει προσφέρει προς πώληση στους καταναλωτές εντός του ΕΟΧ, στα καταστήματά του ή στα καταστήματα εταιρίας ανήκουσας στον ίδιο όμιλο, χωρίς όμως να κατορθώσει να τα πωλήσει.

Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο

23 Η Peak Holding και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι η ανάλωση του δικαιώματος επί του σήματος επέρχεται μόνο με την πώληση του προϊόντος εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του. Το δικαίωμα δεν αναλώνεται στις διαλαμβανόμενες στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα περιπτώσεις.

24 Η Axolin-Elinor υποστηρίζει ότι η ανάλωση του δικαιώματος του δικαιούχου του σήματος επέρχεται εκ του γεγονότος και μόνον της εισαγωγής, του εκτελωνισμού και της εναποθηκεύσεως του προϊόντος εντός του ΕΟΧ με σκοπό την πώλησή του. Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι το δικαίωμα επί του σήματος αναλώνεται όταν ο δικαιούχος του σήματος προσφέρει το προϊόν προς πώληση στους καταναλωτές, ακόμη και αν η προσφορά αυτή δεν καταλήγει σε πώληση.

25 Κατά τη Σουηδική Κυβέρνηση, από τις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις της οδηγίας προκύπτει ότι, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ένα εμπόρευμα έχει διατεθεί στο εμπόριο, απαιτείται μια κατευθυνόμενη προς την αγορά ενέργεια του δικαιούχου του σήματος.

26 Επομένως, ένα προϊόν δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διατέθηκε στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ λόγω και μόνον της εισαγωγής, του εκτελωνισμού και της εναποθηκεύσεώς του στον ΕΟΧ από τον δικαιούχο, δεδομένου ότι καμία από τις ενέργειες αυτές δεν κατευθύνεται προς την αγορά.

27 Η ανάλωση επέρχεται, το αργότερο, όταν ο δικαιούχος του δικαιώματος επί του σήματος ή όποιος έχει αποκτήσει δικαίωμα χρήσεως του σήματος αυτού προσφέρει το εμπόρευμα προς πώληση στους καταναλωτές εντός του ΕΟΧ.

28 Αντιθέτως, δεν επέρχεται ανάλωση όταν ο δικαιούχος του σήματος προτείνει τα προϊόντα του σε μεταπωλητές εντός του ΕΟΧ, δεδομένου ότι η προσφορά πωλήσεως αφορά συνήθως ορισμένη μόνον ποσότητα των επίμαχων προϊόντων. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, θα ήταν αδύνατο να εξατομικευθούν εκείνοι για τους οποίους επήλθε η ανάλωση. Εξάλλου, μια προσφορά που δεν ακολουθείται από μεταβίβαση κυριότητας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως οριστική πράξη διαθέσεως εκ μέρους του δικαιούχου.

29 Η ανάλωση επέρχεται με την πραγματική μεταβίβαση σ' ένα μεταπωλητή, υπό τον όρον ότι πρόκειται για ενέργεια που κατευθύνεται προς την αγορά. Η μεταβίβαση μεταξύ εταιριών του ίδιου ομίλου πρέπει να θεωρείται ως ενέργεια στο εσωτερικό του ομίλου, η οποία δεν συνεπάγεται ανάλωση του δικαιώματος.

Απάντηση του Δικαστηρίου

30 Πρέπει να υπομνησθεί ότι τα άρθρα 5 έως 7 της οδηγίας προβαίνουν σε πλήρη εναρμόνιση των κανόνων των σχετικών με τα παρεχόμενα από το σήμα δικαιώματα και καθορίζουν, επομένως, τα δικαιώματα των οποίων απολαύουν οι δικαιούχοι σήματος εντός της Κοινότητας (αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 1998, C-355/96, Silhouette International Schmied, Συλλογή 1998, σ. I-4799, σκέψεις 25 και 29, και της 20ής Νοεμβρίου 2001, C-414/99 έως C-416/99, Zino Davidoff και Levi Strauss, Συλλογή 2001, σ. I-8691, σκέψη 39).

31 Η έννοια της «διαθέσεως στο εμπόριο» εντός του ΕΟΧ, η οποία χρησιμοποιείται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, συνιστά καθοριστικό στοιχείο της αποσβέσεως του προβλεπόμενου στο άρθρο 5 αυτής αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου του σήματος (βλ. απόφαση της 8ης Απριλίου 2003, C-244/00, Van Doren + Q, Συλλογή 2003, σ. I-3051, σκέψη 34).

32 Επομένως, η έννοια αυτή πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ομοιόμορφο στην κοινοτική έννομη τάξη (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Zino Davidoff και Levi Strauss, σκέψεις 41 έως 43).

33 Από το γράμμα και μόνον του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας δεν προκύπτει αν τα προϊόντα που εισάγονται στον ΕΟΧ ή προσφέρονται προς πώληση εντός αυτού από τον δικαιούχο του σήματος πρέπει να θεωρείται ότι «έχουν διατεθεί στο εμπόριο» εντός του ΕΟΧ, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Συνεπώς, για την ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως πρέπει να ληφθούν υπόψη η οικονομία και οι σκοποί της οδηγίας.

34 Το άρθρο 5 της οδηγίας χορηγεί στον δικαιούχο του σήματος αποκλειστικό δικαίωμα, το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να απαγορεύει, μεταξύ άλλων, σε κάθε τρίτο την εισαγωγή, την προσφορά, τη διάθεση στο εμπόριο ή την κατοχή με σκοπό την εμπορία προϊόντων που φέρουν το σήμα του. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας εισάγει εξαίρεση από τον κανόνα αυτό προβλέποντας ότι το δικαίωμα του δικαιούχου του σήματος αναλώνεται στην περίπτωση που τα προϊόντα έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Zino Davidoff και Levi Strauss, σκέψη 40, και Van Doren + Q, σκέψη 33).

35 Το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι η οδηγία σκοπό έχει, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίσει στον δικαιούχο το αποκλειστικό δικαίωμα χρήσεως του σήματος για την πρώτη θέση σε κυκλοφορία προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 11ης Ιουλίου 1996, C-427/93, C-429/93 και C-436/93, Bristol-Myers Squibb κ.λπ., Συλλογή 1996, σ. I-3457, σκέψεις 31, 40 και 44).

36 Περαιτέρω, το Δικαστήριο τόνισε ότι ο κοινοτικός νομοθέτης, διευκρινίζοντας ότι η διάθεση στην αγορά εκτός του ΕΟΧ δεν συνεπάγεται ανάλωση του δικαιώματος του δικαιούχου να αντιταχθεί στην πραγματοποιούμενη χωρίς τη συγκατάθεσή του εισαγωγή των προϊόντων αυτών, παρέσχε στον δικαιούχο του σήματος τη δυνατότητα να ελέγξει την πρώτη διάθεση στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ των φερόντων το σήμα προϊόντων (βλ. απόφαση της 1ης Ιουλίου 1999, C-173/98, Sebago και Maison Dubois, Συλλογή 1999, σ. I-4103, σκέψη 21· προαναφερθείσες αποφάσεις Zino Davidoff και Levi Strauss, σκέψη 33, και Van Doren + Q, σκέψη 26).

37 Το Δικαστήριο τόνισε, εξάλλου, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας σκοπό έχει να καταστήσει δυνατή τη μεταγενέστερη εμπορία τεμαχίων ενός προϊόντος που φέρει ορισμένο σήμα, χωρίς να μπορεί να αντιταχθεί σ' αυτό ο δικαιούχος του σήματος (βλ. απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 1999, C-63/97, BMW, Συλλογή 1999, σ. I-905, σκέψη 57, και προαναφερθείσα απόφαση Sebago και Maison Dubois, σκέψη 20).

38 Τέλος, το Δικαστήριο έκρινε ότι, προκειμένου να μπορεί το σήμα να επιτελεί τη λειτουργία του ως ουσιώδους στοιχείου του συστήματος ανόθευτου ανταγωνισμού που επιδιώκει να καθιερώσει η Συνθήκη ΕΚ, πρέπει να παρέχει την εγγύηση ότι κάθε προϊόν ή υπηρεσία με το σήμα αυτό έχει κατασκευαστεί ή παρέχεται υπό τον έλεγχο μιας και μόνον επιχειρήσεως η οποία φέρει την ευθύνη για την ποιότητά τους (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2002, C-299/99, Philips, Συλλογή 2002, σ. I-5475, σκέψη 30).

39 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι, όταν πωλεί σε τρίτον εντός του ΕΟΧ προϊόντα φέροντα το σήμα του, ο δικαιούχος αυτού διαθέτει τα εν λόγω προϊόντα στο εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας.

40 Η πώληση, η οποία παρέχει στον δικαιούχο τη δυνατότητα να επωφεληθεί της οικονομικής αξίας του σήματός του, συνεπάγεται ανάλωση των αποκλειστικών δικαιωμάτων που χορηγεί η οδηγία, ειδικότερα δε του δικαιώματος να απαγορεύει στον αγοραστή ως τρίτο να μεταπωλεί τα προϊόντα.

41 Αντιθέτως, η εισαγωγή προς πώληση ή η προσφορά προς πώληση εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος δεν συνιστά διάθεση των προϊόντων στο εμπόριο κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας.

42 Πράγματι, τέτοιες πράξεις δεν χορηγούν στους τρίτους δικαίωμα διαθέσεως των προϊόντων που φέρουν το οικείο σήμα. Δεν παρέχουν στον δικαιούχο δυνατότητα να επωφεληθεί της οικονομικής αξίας του σήματος. Ακόμη και μετά τη διενέργεια τέτοιων πράξεων, ο δικαιούχος εξακολουθεί να έχει συμφέρον διατηρήσεως πλήρους ελέγχου των προϊόντων που φέρουν το σήμα του, προκειμένου, ιδίως, να διασφαλίσει την ποιότητά τους.

43 Περαιτέρω, επιβάλλεται να τονισθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας, το οποίο προσδιορίζει το περιεχόμενο του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου, διακρίνει ιδίως μεταξύ της προσφοράς των προϊόντων, της διαθέσεώς τους στο εμπόριο, της κατοχής τους προς τον σκοπό αυτό και της εισαγωγής τους. Ως εκ τούτου, και από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι η εισαγωγή ή η προσφορά των προϊόντων εντός του ΕΟΧ δεν μπορεί να εξομοιωθεί προς τη διάθεσή τους στο εμπόριο.

44 Συνεπώς, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προϊόντα φέροντα ορισμένο σήμα δεν θεωρείται ότι έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ όταν ο δικαιούχος του σήματος τα έχει εισαγάγει στον ΕΟΧ με σκοπό την εκεί πώλησή τους ή όταν τα έχει προσφέρει προς πώληση στους καταναλωτές εντός του ΕΟΧ, στα καταστήματά του ή στα καταστήματα εταιρίας ανήκουσας στον ίδιο όμιλο, χωρίς όμως να προβεί τελικώς στην πώλησή τους.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

45 Το δεύτερο ερώτημα υποβλήθηκε για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα.

46 Κατά συνέπεια, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα.

Επί του τρίτου ερωτήματος

47 Με το τρίτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, μια ρήτρα περιλαμβανόμενη σε σύμβαση πωλήσεως μεταξύ του δικαιούχου του σήματος και επιχειρηματία εγκατεστημένου εντός του ΕΟΧ και προβλέπουσα απαγόρευση μεταπωλήσεως εντός του ΕΟΧ αποκλείει, σε περίπτωση μεταπωλήσεως κατά παράβαση της απαγορεύσεως, την ύπαρξη διαθέσεως στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, και, επομένως, εμποδίζει την ανάλωση του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου.

Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο

48 Η Peak Holding τονίζει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας ανάλωση προϋποθέτει διάθεση στο εμπόριο από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του. Επομένως, για να επέλθει ανάλωση, πρέπει να έχει υπάρξει συγκατάθεση του δικαιούχου και στις δύο περιπτώσεις. Δεν επέρχεται ανάλωση λόγω πωλήσεως του προϊόντος από τον δικαιούχο του σήματος όταν ο δικαιούχος επιβάλλει ρήτρα διατηρήσεως εκ μέρους του των δικαιωμάτων επί του σήματος. Σε περίπτωση μη τηρήσεως της ρήτρας αυτής, το προϊόν διατίθεται στο εμπόριο χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου, οπότε δεν συντρέχει περίπτωση αναλώσεως του δικαιώματος επί του σήματος.

49 Η Axolin-Elinor, η Σουηδική Κυβέρνηση και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι μια ρήτρα όπως η εν προκειμένω επίμαχη δεν εμποδίζει την ανάλωση, η οποία επέρχεται εκ του νόμου. Μια τέτοια ρήτρα δεν μπορεί να αντιταχθεί έναντι τρίτων. Η παραβίαση απαγορεύσεως μεταπωλήσεως συνιστά παράβαση συμβατικής διατάξεως και όχι προσβολή δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Επομένως, η επέλευση της αναλώσεως ως εννόμου αποτελέσματος έναντι τρίτων δεν εναπόκειται στα συμβαλλόμενα μέρη, ανεξαρτήτως των συνεπειών της μεταξύ τους συμφωνίας ως προς τις εκατέρωθεν υποχρεώσεις. Διαφορετική ερμηνεία θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας.

Απάντηση του Δικαστηρίου

50 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας εξαρτά την κοινοτική ανάλωση είτε από τη διάθεση στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον ίδιο τον δικαιούχο του σήματος, είτε από τη διάθεση στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τρίτο, αλλά με τη συγκατάθεση του δικαιούχου.

51 Από την απάντηση στο πρώτο ερώτημα προκύπτει ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, η διάθεση στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος προϋποθέτει πώληση των προϊόντων από τον ίδιο εντός του ΕΟΧ.

52 Στην περίπτωση μιας τέτοιας πωλήσεως, το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας δεν εξαρτά, επιπλέον, την ανάλωση του δικαιώματος επί του σήματος από τη συγκατάθεση του δικαιούχου για τη μεταγενέστερη εμπορία των προϊόντων εντός του ΕΟΧ.

53 Η ανάλωση επέρχεται εκ του γεγονότος και μόνον της διαθέσεως στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο.

54 Η ενδεχόμενη πρόβλεψη, με τη σύμβαση πωλήσεως που λειτουργεί ως πρώτη διάθεση στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ, εδαφικών περιορισμών του δικαιώματος μεταπωλήσεως των προϊόντων αφορά μόνον τις συμβατικές σχέσεις των συμβαλλομένων μερών.

55 Η πρόβλεψη αυτή δεν εμποδίζει την ανάλωση κατά την έννοια της οδηγίας.

56 Συνεπώς, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, μια ρήτρα περιλαμβανόμενη σε σύμβαση πωλήσεως μεταξύ του δικαιούχου του σήματος και επιχειρηματία εγκατεστημένου εντός του ΕΟΧ και προβλέπουσα απαγόρευση μεταπωλήσεως εντός του ΕΟΧ δεν αποκλείει, σε περίπτωση μεταπωλήσεως κατά παράβαση της απαγορεύσεως, την ύπαρξη διαθέσεως στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, και, επομένως, δεν εμποδίζει την ανάλωση του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

57 Το τέταρτο ερώτημα προϋποθέτει ότι στο τρίτο ερώτημα δόθηκε η απάντηση ότι η διαλαμβανόμενη σ' αυτό ρήτρα αποκλείει την ύπαρξη διαθέσεως στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ σε περίπτωση μεταπωλήσεως κατά παράβαση του συμφωνηθέντος εδαφικού περιορισμού.

58 Κατά συνέπεια, παρέλκει η απάντηση στο τέταρτο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Σουηδική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) **Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προϊόντα φέροντα ορισμένο σήμα δεν θεωρείται ότι έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ όταν ο δικαιούχος του σήματος τα έχει εισαγάγει στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο με σκοπό την εκεί πώλησή τους ή όταν τα έχει προσφέρει προς πώληση στους καταναλωτές εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, στα καταστήματά του ή στα καταστήματα εταιρίας ανήκουσας στον ίδιο όμιλο, χωρίς όμως να προβεί τελικώς στην πώλησή τους.**

2) **Υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, μια ρήτρα περιλαμβανόμενη σε σύμβαση πωλήσεως μεταξύ του δικαιούχου του σήματος και επιχειρηματία εγκατεστημένου εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και προβλέπουσα απαγόρευση μεταπωλήσεως εντός αυτού δεν αποκλείει, σε περίπτωση μεταπωλήσεως κατά παράβαση της απαγορεύσεως, την ύπαρξη διαθέσεως στο εμπόριο εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104, όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και, επομένως, δεν εμποδίζει την ανάλωση του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου.**

(υπογραφές)